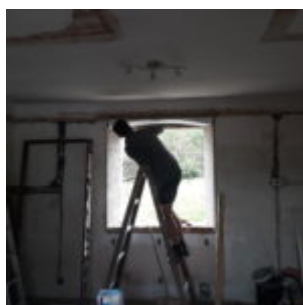

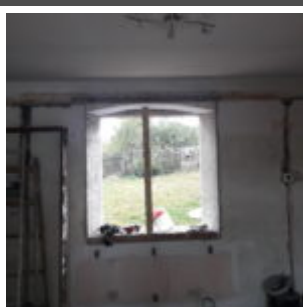
Tak jako dnešní článek teda není to vůbec o tom, že by si topič vzal dovolenou, ale naopak. Abychom se my mohli stát topiči (ejch, to zní divně teda, ale budiž ☐), museli jsme si vzít dovolenou. Protože měl přijet pan odborník na ten náš extrachytřej kotel, kterej v domečku je. S pánem mi komunikace trochu drhla a tak jsem měla krapítek předsudky. A trochek jsem na jeho adresu pronášela nějaký připomínky, až mi Brtník řekl: "Hele Koláče, ešivá na něj chceš bejt nějak nevrlá, di se rači projít, až přijede, jo? " ☐ Chápu ho ☐ . Nicméně to jsem v plánu neměla, protože - jsem musela ocenit, že nakonec v jeho prospěch hovoří to, že vlastně byl sám od sebe ochoten přijet dřív než obratem. Bez nadsázky. A navíc už v sezóně, kdy je nejvíc práce. Takže jsem neměla rozhodně v plánu nějak remcat, to jsem si remcala pro sebe.

Pán nakonec přijel se synem a oba byli profesijounální, kotel oservisovali a dali nám srozumitelný školení a rovnou kotel i roztopili. Tyyy bláho, to je fičák teda! Já jsem odchovaná panelákem a radiátorama, znám kamna, Brtník krom toho ešče wafky, ale tohle to je pro neználka jinčí liga. I tím, že ten kotel, jak je megachytřej a megaúspornej a megaasišécko, tak během chvilky s malým množstvím uhlí udál vám takovou ale výheň, že to fakt čučíte. A taky během chvilky udělal teplo nejen v radiátorech, ale v podstatě velmi rychle v Domečku. To je vám taková pohodička, když se to teplo domem rozběhne! Já jsem zatím vytvářela vždycky teplo a rodinnou pohodu v tý svý kuchni, kde jsem roztopila kamínka, postavila na ně políftku do kouta, aby se ohřívala a byla kdykoliv k dispozici a rozvoněla jsem to tam kávičkou. Teď ale to všechno dostalo inší rozměr, protože v tomhle sychravém počasí, když se udělá teplo všude, je to nádhera.

Když pánové odjeli stihli jsme ještě s Brtníkem nainstalovat na fasádu provizorně okna v tom rekonstuovaným prostoru, aby se mohlo pracovat, i když je zima. Fascinuje mě, jak Brtník ke všemu vždycky najde řešení. Okna jsou už sice fuč, ale on je tam dokáže vrátit, i když není kam - protože do toho novýho, připravenýho na okna funglovky se pochopitelně sáhnout nedá, tam už se zpátky provizorně dávat nedají, tak to vymyslel takhle, dá okna na fasádu. No takže tohle jsem zařídili a já zase dělala podržtašku, podržvokno, podej vrtačku a silovou práci a technický provedení vzal na sebe Brtník. Logicky. Kdyby to bylo obráceně, nedopadne to nejlépe ☐ . Pak si tam ešče přestěhoval ty kamínka z chalupy, protože teď už v provizorní ložnici nejsou zapotřebí, když běží teplo z kotle. A může tak pracovat i přes to, že tady v tý části radiátory a teplo nejsou.

Vylepšení vzhledu oken

Bude to útulný!

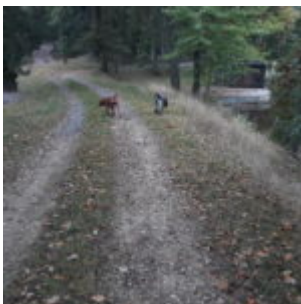

a tady pak taky

Páč ty přípravný trubky, který tam na ty radiátory, jenž mají dorazit za 14 dní, čekají, to samy nevytopí. Zato kamna plný uhlí - pochopitelně rozžhavenýho ☐ - to zvládnou. Já si mezitím zavytírala, protože ono to roztopení kotle a jeho servis s sebou neslo nějaký ten bordýlek. No a pak už jsme mohli jet, protože pro ten den, bylo splněno.

A bylo ovšem splněno i na poli ohařským. Protože ráno jsem si s nima udělala takovej malilinkatej vejletík. Miniminivejletík, kterej jsme si ovšem dost užili. Brtník musel pro písek, takže jsem vymyslela, že nás cestou vyhodí. ☐ Nikoliv do popelnice, alébrž u některýho ze tří rybníků, který po cestě, kousek od vesnice jsou. A ten prostřední se mi líbil velice, tam jsem velela halt a tady my na Tebe počkáme ☐ . Klid ticho a..... krásná cesta do lesa ale!! Takže to ne, ohařici, nejdřív půjdem prozkoumat, jakejpak tady je les. A musím říct, že

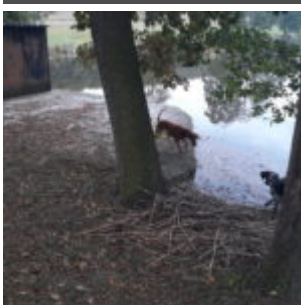
bombovej! Hele, to si připadáte jak na výletě na dovolený!! Já se tak děsně těším, až tady budu courat! Protože jak jsem zjistila v telefoně ešče v lese, dá se sem dostat v podstatě od našeho Domečku. Když projdu kolem pastvin a zapluju do lesa, můžu si kličkovat cestama a dojít pěkně tady k tomu rybníčku. A když budu mít s sebou ten telefon a nezapomenu ho doma, tak se nejspíš ani neztratím ☐ . Tak jsme se kousek prošli po cestě, kousek zalezli do lesa hloubš a pak jsem to otočila, aby nás Brtník nehledal marně u toho rybníku. A šli jsme to probádat tam.

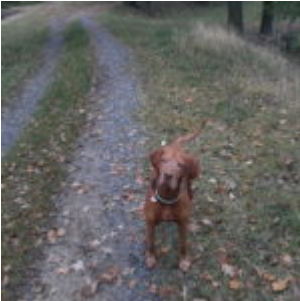
Po hrázi rybníka

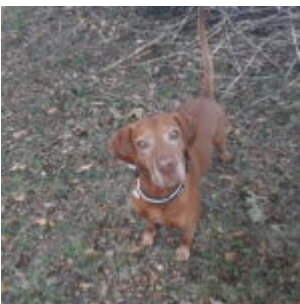
Pocém Rumouši!

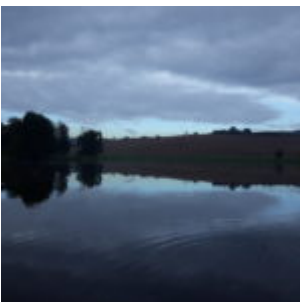
Co tam máš?

Rumoušek můj....

... zlatej

Krásá, co?

Kříž u lesa

Zamířila jsem nejdřív na krásnou širokou hráz a tam byla v půlce cedule, že zákaz rybolovu, soukromé pozemky. Tož jsem to prozatím otočila a další průzkum nechala na dobu, kdy to tady budu znát víc. Vrátili jsme se po hrázi zpátky a šli pruhem louky podél rybníka. Tam

jsem mohla nechat Taliprtku ať si bádá u břehu a čtali jsme si s Rumouškem balonky. Tali se pak přihlásila taky a hráli jsme si tam společně. Tráva byla vyšší, mokrá a moje obutí ne zcela dostatečné, takže jsem za chvíli byla durch a byla ráda, když to netrvalo nějak dlouho a přijel Brtník s nákladem. Hópli jsme do auta a já doma pak hnedle ke kamnům a roztopit je. Nebylo úplně ideální počasí na to, courat s mokrejma nohama venku ☹ . Holinky by to chtělo, ale do těch starejch taky teče a nový jsou teprve na cestě. Ale budou pěkně zateplený, takže to se to bude chodit po lukách.

Prozatím jsem šla courat na zahradu. Vysbírat oříšky dřív, než se na ně vrhnou ty dvě ohařský veverky ☹ . A taky shrabat tu nálož ořecháčovýho listí. Akorát, když jsem to měla skorem hotový, přijeli pánové přes ten kotel a tak šli ohařící domů na pelíšky. Mno... bylo jim veleno místo. Ale.....když jsem pak z kotelny odběhla do kuchyně pro telefon s tím, že si budu nahrávat instrukce do něj, našla jsem Taliprtku, jaksedí na židli za stolem ☹ ☹ . A ešče na mě čumí, co se jako divím. No, to je ta moje výchova! ☹

Když pak pánové odjeli, udělala jsem si na ohařiska čas, vzala dummíka a trošku jsme si na zahradě potrénovali. Výhoda tady je, že jsou tam tři prostory oddělené plůtky a tak je tam můžu supr honit jak nadmutý kozy. Oba mají čekej, mrsknu dummíka za jeden z plůtků a oslovím jednoho z nich, aby přinesl. Nemůže běžet přímou cestou, musí to pěkně oběhnout. A protože je tady ta konkurence, maká, co to jde, aby tam náhodou ten druhý nebyl dřív (i když ten musí sedět) . A když jsem se jim o zábavu nestarala já, dokázali se o ni postarat i bez mne.

Pokaždý, když jsem ten den vyšla ven a oni se tam zrovna vyskytovali sami, naskytnul se mi pohled na jejich rvačku a honičku. Ten kdo je honěný, je v 99% Rumouš. Lítá jako magor kolem všeho co mu přijde do cesty, kličkuje, přeskakuje a vypadá u toho jak šílenej. Tali zpravidla leží a číhá, aby ho pak při nějakým těsným průletu napadla a servali se. A nebo ho začala stíhat. Zpravidla leží a číhá. Vlastně vždycky. A tak s tím Rumoušek taky vždycky počítá. Enemže tetkon se hošánek přepočítal. Tali udělala něco úplně nečekanýho. A zcela nečekaně k tomu použila mozek! Kde si ho vypůjčila to nevím, ale použila ho. Jakmile Rumouš hodil klíčku kolem ořechu a prolítnul mezerou v plůtku do přední zahrádky a zaletěl za dům, tak Tali se okamžitě dala do pohybu. Nikoliv ovšem za ním, ale..... běžela k rohu domu, kde musel Rumíček následně zákonitě vyběhnout. Na ni velmi překvapivý řešení teda.

Rumíček dle očekávání vylítnul zpoza rohu, jak zátka od žampuňskýho a přítomnost Taliprda jej zaskočila. S tímle teda rozhodně nepočítal. Výraz hovořil za vše ☹ . Aaaale nejni přece žádný béčko, takže hodil rychlou brzdu, odklonil se a vzal to kolem včelína.

včelín

Tím vypálil Taliprdovi rybník a když se na něj zpoza toho čmelíka vyřítila, byl už na ni připravenej a servali se jak.....jak dva servalové ☹ ☹ . A já tam stála s kýblem špinavý vody a hubu měla kolem celý hlavy.

Když jsme pak večer dojeli domů, oba totálně odpadli a probrali se bez nadsázky až ráno. To cedilo takovým způsobem, že ještě stále unavený flekatý tělo odmítlo ranní vycházku a muselo být ven potupně vyhnáno. Vzhledem k tomu, že leje celý den, je jasný, že odpolední výlet do Kyšic se konat nebude. Ale oba toho mají, myslím, za poslední dobu docela dost a budou ještě rádi odpočívat. Já počítám, že si špuntnem s Brtníkem červený a on si po dlouhý době půjde řezbařit a já se obložím ohařema s knížkou v ruce. Bude to příjemný pokračování toho, že jsme si den předtím, po příjezdu z Domečku, na závěr tý jednodenní dovolený napustili vanu a šli se do ní naložit. g